

Jus Canonicum Practice Explicatum

Seu Decisiones Casuum Ad Singulos Decretalium Gregorii Papæ IX. Titulos,
& ad Consuetum Referendi Modum accommodatae

Complectens dimidiam Decretalium Partem, videlicet nonaginta duos
Titulos, nimirum usque ad Titulum XX. Libri de Feudis exclusivè

Pichler, Vitus

Ingolstadii, 1728

Quæst. An causâ & lite jam cœptâ liceat mutare Advocatum semel
constitutum?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62305](#)

Commune Imperii Publicum, cuius ignorantia non toleratur in transigen-
tibus, sed scientia præsumitur. Quare frustra ex eo capite transactionem infirmare conantur, quod ignorave-
rin instrumentum publicæ Pacis; præ-
terquam quod nec instrumenti privati, postea primùm reperti vel comperti, exceptio ad transactionem eliden-
dam audiatur. c. i. § l. s. 15. 19.
20. C. de transact.

TITULUS XXXVII.

De Postulando.

DECISIO XXXVII.

De Mutatione Advocati.

SPECIES FACTI.

Alius Civis Monacensis prætentat in Judicio debitum 500. florinorum ab officiali aulico, atque ut id certius citiusque obtineret, durante lite repudiavit priorem, quem elegerat, Advocatum, ac alium à felici-

tate simul & peritia tractandi causas celebrem, & à vicino sibi mirè deprædicatum constituit. Prius tamen ex alio rerum admodum perito Juris consulto

QUÆRIT,

An Advocatum semel constitutum causâ & lite jam cœpta mutare possit?

Non posse in speciem probat I. Paritas cum ipso Advocato, qui post ceptam literam, quam semel in le suscepit, punire non amplius potest, aut clientem suum deferere renuntiando liti absque justa causa. l.

13. §. 9. C. de Judic. Wesenbec. de Advocatis n. f. in fin. saltem quamdiu durat prima instantia: ergo nec litigator & cliens renuntiare Advocato, ut æqualis sit utriusque conditio. II. Pa-

rtitas cum Procuratore, quem semel

constitutum litigator mutare nequit sine justa causa, eaque à Judge cognita. l. post item 17. seqq. ff. de Procurat. ergo nec Advocatum eidem mutare licet, imò minus, quia munus Procuratoris de Jure est longè inferioris munere Advocati. III. Textus in l. 14. §. 1. v. hocque subsecuto C. de Judic. ubi negatur licentia litigatori ad alterius patrocinium convolandi, seu alium Advocatum eligendi.

Nihilominus recte respondit Alipio, quem consuluit, Juris - Consultus, dum id ei licitum esse asseruit propter ultima verba l. 13. §. 9. cit. quæ sic habent, nisi ipse litigator alium pro alio patronum eligere maluerit; quibus verbis arbitrio litigatoris permittitur retinere antiquum, vel eligere novum causæ sua patronum. Accedit ratio; quia præstare patrocinium in lite est exhibere beneficium litiganti vel clienti: sed beneficium non datur invito. l. 69. §. 156. §. 4. ff. de R. I. & invitum nemo defenditur. l. 45. ff. de Procurat. pr. ergo litigans non tenetur invitum retinere Advocatum semel electum, sed potest ei, ejusque patrocinio renuntiare.

Opposita non multum urgent. Ad I. Negatur Cons. & paritas; nam Advocatum Jura adstringunt ad item pro viribus usque ad finem prosequendam. Dein sœpe aliis patronus haberi nequit, vel negotii qualitas non patitur

alteri rem confidere, imò potest periculum, ne Advocatus clientem ferens ejusdem jura pandat ad part. Ad II. Negatur iterum pars quia Procurator post item contet tam fit litis dominus. l. 23. C. de Procurat. c. I. eod. in 6. §. 1. ergo minus & absque iustis causis, & quide expressis in l. 17. seqq. ff. & l. 22. de Procurat. mutari nequit. Advocatus vero non fit litis dominus. A III. Ex d. l. 14. hoc eruitur, quod mortari non possit Advocatus, qui iumentum juxta formam in l. cit. scriptam præstitit, nempe quod sedulio suo clienti servire, omnique tute sua ac ope, quod justum verum existimaverit, propugnare, quod si jam clientis credit justam, & si pro gressu eam esse injustam cognovit illam derelinquere velit. In Case Imperiali quando assūmuntur Advocati, adhuc alia jurare debent, namrum quod nec de quota litis prædicta nec callidis conventionibus quidquam licet extorquere velint à clientibus, & in causarum secreta pandere, neque patrocinia semel suscepta sine iusta causa & via ante finem litis dimittere. Sc. quod juramentum initio suscepit, minime præstitum non repetunt ad initium iusliber suscepit litis. Ubi igitur huiusmodi juramentum non præfuit Advocatus, à litigatore mutari non poterit.

TITU.